

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobce: **Dr. Müller Pharma, s.r.o.** se sídlem Hradec Králové, IČ: 631 18 976 zast. Mgr. Romanem Fojtáškem, advokátem, se sídlem Praha 2, Vinohrady 6, proti žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**, se sídlem Praha 1, Na Františku 1039/32, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18.6.2010, č.j. 21625/10/04400,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 18.6.2010, č.j. 21625/10/04400 se z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11.922,- Kč a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Romana Fojtáška, advokáta.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, odbor vnitra a krajský živnostenský úřad, oddělení krajský živnostenský úřad ze dne 19.4.2010, č.j. 10300/VZ/2009-18.

V odůvodnění žalovaný mimo jiné uvedl, že rozhodnutím Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, odbor vnitra a krajský živnostenský úřad, oddělení krajský živnostenský úřad ze dne 19.4.2010, č.j. 10300/VZ/2009-18 byla žalobci podle § 8a odst. 6 písm. b) zákona č. 40/1995 Sb. uložena pokuta ve výši 48.000,- Kč za správní delikt podle § 8a odst. 2 písm. g) zákona č. 40/1995 Sb., spočívající v porušení podmínek stanovených pro obsah reklamy v § 5d odst. 2 písm. d) a v § 5d odst. 3 cit. zákona. Zrekapituloval průběh správního řízení, konstatoval ust. § 5d odst. 2 písm. d) zákona č. 40/1995 Sb. a poukázal na to, že porušení podmínek stanovených pro obsah reklamy se žalobce dopustil tím, že reklamou na doplňky stravy uveřejněnou v katalogu produktů od názvem „...a voní zdravím“,

vydání dvanácté z listopadu 2008 a v katalogu produktů pod názvem „...a voní zdravím“ vydání čtrnácté z července 2009 (obě verze byly prezentovány jak v tištěné, tak ve webové verzi), pod označením Müllerovy pastilky, Müllerovy bylinné čaje, Müllerovy sirupy, Coenzymax Q 10, Coenzym Q 10 + vitamin E, Celong 500, Lecithin 1200, Urosept bylinný čaj, Varikosan, Echinacea kapsle s vitaminem C a eleutherokokem uvádí v omyl tím, že přisuzuje potravině vlastnosti prevence a léčby lidských onemocnění, či takové vlastnosti naznačuje a to např. textem Müllerovy bylinné čaje, souhrnná textová část-bylinné čaje Dr. Müller Pharma působí preventivně proti nemocem z nachlazení, ale i podpůrně při onemocnění dýchacích cest ... při chřipce a angíně; Müllerovy pastilky, souhrnná textová část – jsou vhodné k prevenci nemocí z nachlazení, Müllerovy sirupy, souhrnná textová část – jsou vhodné přírodní prostředky při nachlazení horních cest dýchacích, při kašli a bolestech v krku ... pak působí jako účinná prevence; Coenzymax Q 10 kapsle, souhrnná textová část – Coenzymax Q 10 působí preventivně proti vzniku a rozvoji parodontu; Coenzymax Q 10 kapsle, text pod výrobkem-působí jako podpůrný prostředek pro předcházení a léčení chorob srdce, chrání před civilizačními chorobami; Celong 500 kapsle, souhrnná textová část – vitamin C – zkracuje dobu onemocnění při nachlazení a chřipce, zmírňuje jejich příznaky, prevence vzniku nádorových onemocnění; Lecithin 1200 kapsle, souhrnná textová část – dostatek lecithinu v organismu přispívá ke snížení hladiny cholesterolu a lipidů v krvi, čímž pomáhá předcházet onemocněním srdce a cév; protože je přirozeným zdrojem cholinu, je používán při prevenci a léčbě některých poruch nervové činnosti, například Alzheimerově chorobě, používá se i jako podpůrný prostředek při léčbě kožních potíží, jako jsou ekzémy a psoriáza, má protizánětlivý účinky; Urosept bylinný čaj – text pod výrobkem – preventivní pití čaje pomáhá předcházet opakovaným onemocněním močového traktu.

Žalobce podle žalovaného zároveň porušil i ust. § 5d odst. 3 zákona č. 40/1995 Sb. tím, že reklama na doplňky stravy Müllerovy pastilky, Müllerovy čaje, šumivé tablety, Anginal tablety, Müllerovy sirupy, Panthenol tablety a kapsle, Coenzymax Q 10 kapsle, Coenzym Q 10 + vitamin E kapsle, Celong 500 kapsle, Lecithin kapsle, Ginkgo biloba kapsle, Varikosan kapsle a bylinný čaj, Urosept bylinný čaj a kapsle, bylinný čaj DiabeCare a Echinacea kapsle u obou výše uvedených katalogů produktů pod názvem „...a voní zdravím“, neobsahovala text „doplňěk stravy“, přestože to zákon o regulaci reklamy ve shora cit. ustanovení zákona vyžaduje. Textem „doplňěk stravy“ byly podle žalovaného v předmětných katalozích označeny pouze některé doplňky stravy, a to tak, že vertikálním drobným textem „doplňěk stravy“ byl většinou označen jen produkt umístěný vpravo na okraji stránky a ostatní produkty zobrazené na jednotlivé stránce již nikoliv. Na v katalozích vyobrazených ambalážích jednotlivých produktů označení „doplňěk stravy“ většinou chybí nebo není čitelný. Takového značení nelze hodnotit podle správního orgánu jako zřetelný a dobře čitelný text v souladu s ust. § 5d odst. 3 zákona č. 40/1995 Sb.

Dále se pak žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí vypořádal s námitkami žalobce uvedenými v jeho odvolání .

K námitce, že předchozím rozhodnutím správního orgánu I. stupně byla uložena pokuta ve výši 50 000,- Kč za 5 samostatných správních deliktů a nyní za spáchání 1 samostatného správního deliktu pokuta ve výši 48 000,- Kč, což považuje žalobce za nepřiměřené, odvolací orgán konstatoval, že rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 27.11.2009 byla žalobci uložena pokuta za správní delikt podle 8a odst. 2 písm. g) spočívající v porušení ust. § 5d odst. 2 písm. d) a 5d odst. 3, což je totožné s vymezením správního deliktu v napadeném rozhodnutí; rozdíl podle žalovaného je pouze ve formálním členění výroku rozhodnutí. Žalobci tedy nelze podle žalovaného přisvědčit v tom, že by mu byla původně uložena pokuta za 5 samostatných správních deliktů a nyní za 1 samostatný správní delikt, čemuž neodpovídá výše pokuty.

K námitce týkající se nesouladu výrokové části napadeného rozhodnutí s § 68 zákona č. 500/2004 Sb. žalovaný uvedl, že výrok napadeného rozhodnutí není s tímto ustanovením cit. zákona v rozporu, neboť uvádí všechny zákonem požadované údaje.

Vzhledem k tomu, že ze spisového materiálu nevyplývá, resp. žalobcem nebylo jakkoliv doloženo, že by požádal Ministerstvo zdravotnictví o zařazení předmětných zdravotních tvrzení do schvalovacího procesu v souladu s nařízením EP a Rady č. 1924/2006, považuje žalovaný jakékoliv námitky a odkazy na toto nařízení v daném případě za irelevantní. Dále žalovaný konstatoval, že v posuzovaném případě reklama na jednotlivé produkty v uvedených reklamních katalogích žalobce neobsahuje označení v souladu s § 5d odst. 3 zákona č. 40/1995 Sb., neboť text „doplňěk stravy“ je ve většině případů v katalogu uváděn u posledního produktu vyobrazeného na stránce, což může být pro spotřebitele zavádějící informace, a na v katalogích vyobrazených ambalážích jednotlivých produktů označení „doplňěk stravy“ většinou chybí nebo není čitelný.

Odvolací orgán se rovněž zabýval námitkou žalobce týkající se nepřiměřenosti uložené pokuty, kterou neshledal, dle jeho názoru správní orgán I. stupně popsal ve svém rozhodnutí zjištěný skutkový stav věci, uvedl příslušná ustanovení právních předpisů, podle kterých rozhodoval a podrobně se vyjádřil k námitkám žalobce. Své stanovisko navíc správní orgán I. stupně podpořil i odkazy na legislativu EU a na rozsudky Nejvyššího správního soudu. K ostatním námitkám pak podle žalovaného nemohlo být přihlédnuto, neboť argumentace žalobce nezpochybnila kontrolní zjištění učiněná správním orgánem I. stupně.

Žalobce v žalobě namítal, že výrok rozhodnutí správního orgánu I. stupně neobsahuje popis skutku, kterým měl účastník řízení naplnit skutkové znaky správního deliktu. Namítal, že odvolací správní orgán se uvedenou námitkou nezabýval a odůvodnění napadeného rozhodnutí neobsahuje informace o tom, jak se odvolací správní orgán vypořádal s touto námitkou žalobce.

Avšak i v případě, že by bylo možné na napadené rozhodnutí pohlížet jako na rozhodnutí, které obsahuje výrok o vině žalobce správním deliktem, za který je ukládána pokuta, žalobce poukázal na skutečnost, že takový správní delikt by byl nedostatečně konkretizován tak, aby byl nezaměnitelný se správním deliktem jiným, když zejména neobsahuje určení doby spáchání případného správního deliktu. Určení doby spáchání správního deliktu je pak kromě konkretizace správního deliktu nezbytné např. také pro určení právních předpisů, podle kterých je možné správní delikt posuzovat.

Stěžejní bod své žaloby spatřoval žalobce ve skutečnosti, že si není vědom, že by se dopouštěl jednání popsaného ani v oznámení o zahájení řízení ani v rozhodnutí správního orgánu I. stupně, stejně tak měl za to, že jeho jednání není porušením ust. § 5d odst. 2 písm. d) a § 5d odst. 3 zákona č. 40/1995 Sb.

Podle žalobce ust. § 5d odst. 3 zákona č. 40/1995 Sb. nestanoví, kde a jakým způsobem má být text „doplňěk stravy“ uveden v případě, je-li reklamou propagováno více doplňků stravy, tj. zda u každého jednotlivě, či zda postačí souhrnné označení, nestanoví ani co lze rozumět dobře čitelným textem. Pokud je pak podle žalobce v jeho katalogu, který jak uvádí i rozhodnutí správního orgánu I. stupně jiné výrobky, než doplňky stravy neobsahuje, uvedeno souhrnně, že jde o reklamu na „doplňky stravy“, je nutné konstatovat, že smysl ust. § 5d odst. 3 zákona č. 40/1995 Sb. byl naplněn. Také s touto námitkou žalobce se pak žalovaný podle žalobce nevypořádal.

Žalobce také uvedl, že zdravotní tvrzení se nevztahují k popsaným doplňkům stravy, ale pouze k účinným látkám v těchto doplňcích obsažených, a proto tato skutečnost podporuje názor žalobce, že jím uváděná tvrzení nemohou uvést spotřebitele v omyl.

Podle žalobce došlo v řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, k porušení jeho práv stanovených v čl. 37 odst. 1 Listiny základních práv a svobod tím, že

žalobce nebyl k žádosti správního orgánu I. stupně na předložení vytčených katalogů poučen o své zákonné možnosti odmítnout předložit tyto reklamní materiály a správní řízení bylo založeno pouze na základě listin, které správnímu orgánu poskytl žalobce.

Žalobce rovněž poukázal na zjevnou nepřiměřenost mezi správním deliktem, za který je mu ukládán trest v rozhodnutí potvrzeném napadeným rozhodnutím a sankcí za něj uloženou.

Ve vyjádření k žalobě žalovaný reagoval na námitky žalobce, přičemž navrhl žalobu zamítnout.

Při jednání konaném dne 20.11.2014 setrvali účastníci na svých právních názorech a procesních stanoviscích.

Ve správním spise se nacházejí pro danou věc tyto podstatné dokumenty a to postoupení podnětu ze dne 3.6.2009 od Krajského úřadu Pardubického kraje; katalog 0709 ze dne 15.7.2009; katalog pod názvem „... a voní zdravím“ z listopadu 2008, vydání dvanácté; katalog pod názvem „... a voní zdravím“ z července 2009, vydání čtrnácté; oznámení Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, odboru vnitra a krajského živnostenského úřadu, oddělení krajského živnostenského úřadu (KŽÚ) o zahájení správního řízení ze dne 8.9.2009; vyjádření žalobce k podkladům rozhodnutí ze dne 15.10.2009; rozhodnutí KŽÚ ze dne 27.11.2009 č.j. 10300/VZ/2009-13; odvolání žalobce ze dne 14.12.2009; rozhodnutí Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 15.2.2010 č.j. 1975/10/04400; rozhodnutí KŽÚ o uložení pokuty ze dne 19.4.2010 č.j. 10300/VZ/2009-18; odvolání žalobce ze dne 6.5.2010; žalobou napadené rozhodnutí Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 18.6.2010 č.j.: 21625/10/04400.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je z části důvodná.

Soud posoudil předmětnou věc takto:

Městský soud v Praze shledal námitku žalobce o nesprávnosti, nedostatečnosti výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně důvodnou. Dal žalobci za pravdu, že ve výroku není obsažen přesný a zejména úplný popis jednání, jímž se měl žalobce dopustit deliktu podle ust. §5d odst. 2 písm. d) zákona č. 40/1995 Sb. Jinak řečeno tuto žalobní námitku soud shledal důvodnou proto, protože výrok uvedený pod bodem I. je právě, pokud jde o porušení § 5d odst. 2 písm. d) zákona č. 40/1995 Sb. nevyhovující zákonu, zejména správnímu řádu, neboť v něm v podstatě není uveden dostatečně konkrétně popis závažného jednání, když je tam uveden jen obecně odkaz na to, že u vyjmenovaných produktů žalobce uvádí v omyl tím, že přisuzuje těmto potravinám vlastnosti prevence či léčby lidských onemocnění, či takové naznačuje, aniž by bylo uvedeno, jakým způsobem, jakými konkrétními slovy, jakými vyjádřeními tedy u každého toho jednotlivého výrobku k tomuto porušení dochází.

Soud dospěl k závěru, že v této věci je tedy nezbytné respektovat názory vyjádřené Nejvyšším správním soudem v usnesení rozšířeného senátu ze dne 15.1.2008, č.j. 2 As 34/2006-73, v němž tedy rozšířený senát Nejvyššího správního soudu dospěl k závěru, že

skutečnost, že výrok rozhodnutí o deliktu neobsahuje náležitý popis skutku znamená vadu ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s., tedy je to kvalifikováno jako podstatné porušení ustanovení o řízení, přičemž tedy v odůvodnění svého usnesení Nejvyšší správní soud konstatoval, že vymezení předmětu řízení ve výroku rozhodnutí o správním deliktu vždy musí spočívat ve specifikaci deliktu tak, aby sankcionované jednání nebylo zaměnitelné s jednáním jiným. Obecně v rozhodnutí trestního charakteru, kterým je i rozhodnutí o jiném správním deliktu, je nezbytné postavit najisto, za jaké konkrétní jednání je subjekt poškozen. To lze zaručit jen konkretizací údajů obsahujících popis skutku uvedením místa, času a způsobu spáchání, popř. i uvedením jiných skutečností, jichž je třeba k tomu, aby nemohl být zaměněn s jiným, přičemž je třeba odmítnout úvahu, že postačí, jsou-li tyto náležitosti uvedeny v odůvodnění rozhodnutí.

Zde se tedy Nejvyšší správní soud jaksi odchýlil od dřívější judikatury a dospěl tedy k závěru jinému, který je, pokud jde o hodnocení obsahu výroku rozhodnutí, velmi striktní, velmi přísný. Odvolací správní orgán se vadou rozhodnutí správního orgánu I. stupně (ve výroku nebyl uveden dostatečně konkrétně popis závadného jednání) v tomto smyslu vůbec nezabýval a tedy svým rozhodnutím odvolání žalobce zamítl a tím v podstatě tedy i své rozhodnutí zatížil toutéž vadou. Za tohoto stavu věci soudu nezbylo než napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení.

Tato skutečnost však soudu nebránila v tom, aby se nezabýval některými dalšími žalobními námitkami, které pak shledal nedůvodnými.

Soud shledal především nedůvodnou stěžejní námitku žalobce, spočívající v názoru žalobce, že z jeho strany nedošlo k porušení ust. § 5d odst. 2 písm. d), resp. odst. 3 zákona č. 40/1995 Sb., kdy pro stručnost lze konstatovat, že se soud zcela ztotožnil s těmi hodnotícími závěry, k nimž dospěly správní orgány obou stupňů (správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí ze dne 19.4.2010 zejména na str. 4-10, žalovaný ve svém rozhodnutí ze dne 18.6.2010 na str. 3-5). Zejména tedy jednoznačně pokud jde o závěr, že předmětné vybrané výrobky, resp. reklamní materiály k těmto vybraným výrobkům neobsahovaly zřetelný a dobře čitelný text „doplňek stravy“. Nakolik tedy soud může posuzovat originální materiály, které byly předloženy, tak nezbývá než konstatovat, že v jejich obsahu se s označením „doplňek stravy“, šetří v míře tedy velmi významné, v podstatě text, kterým se popisují složení výrobků, nebo jejich účinky, ať už je to text obecný, který je vesměs umístěn na levé straně levé stránky, anebo pak ten text, který se vztahuje ke každému konkrétnímu produktu. Toto slovní spojení a tedy výslovné upozornění, že se jedná o doplňek stravy neobsahuje vůbec a toto označení se tedy objevuje jen u některých výrobků, ovšem grafickým způsobem tedy tak, že pokud tedy člověk toto označení výslovně nevyhledává, tak je tato informace téměř nepostřehnutelná. Nepostřehnutelná pak je jednak proto, že je uvedena velmi malým písmem, a jednak vzhledem ke svému umístění a ke svému grafickému provedení, kdy se nachází v té vertikále, jak ostatně popisují správní orgány. Soud má za to, že závěr, že předmětné reklamní materiály neobsahovaly zřetelný a dobře čitelný text „doplňek stravy“, je založen na skutkových okolnostech zjištěných žalovaným i správním orgánem I. stupně dostatečně. Tento závěr v tomto duchu učiněný oběma správními orgány je tedy založen na vyhodnocení, které podle názoru soudu není v rozporu s logickým uvažováním.

Obecně tedy, pokud pak jde o porušení § 5d odst. 2 písm. d) zákona č. 40/1995 Sb., soud považuje za podstatné uvést, že v těch případech, které jsou popsány v odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně u jednotlivých výrobků, tam skutečně ten text, který je obsažen v reklamních materiálech obsahuje formulace, které v průměrném spotřebiteli nutně musí vyvolávat představu, že se jedná o prostředky sloužící k léčbě či prevenci onemocnění, protože v některých případech je tedy výslovně konstatováno, že ten který produkt se užívá

k usnadnění např. k odkашlávání při akutní bronchitidě, nebo že působí na infekce apod., v některých dalších je jaksi tento vliv, tedy tento účinek, resp. preventivní, vyjádřen tak, že je výslovně prisouzen účinné látce, která je v tom produktu obsažena, s tím ovšem, že je výslovně a velmi zřetelně zdůrazněno, že ten který produkt právě tuto účinnou látku tedy obsahuje, takže konečný efekt je koneckonců úplně stejný.

Pokud pak jde o námitku, že rozhodnutí správního orgánu neobsahuje vůbec výrok o vině žalobce správním deliktem, či více správními delikty a že se s touto námitkou odvolací orgán nevypořádal, soud musel této námitce přisvědčit, neboť žalovaný se k této námitce v odůvodnění svého rozhodnutí nikterak nevyjádřil.

Námitka, že došlo k porušení práv žalobce stanovených v čl. 37 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (každý má právo odepřít výpověď, jestliže by jí způsobil nebezpečí trestního stíhání sobě nebo osobě blízké), není pro danou věc případná.

Ohledně tvrzení žalobce, že se odvolací orgán nevypořádal s námitkou žalobce, že pokud je v jeho katalogu, který jiné výroky, než doplňky stravy neobsahuje, uvedeno souhrnně, že jde o reklamu na „doplňky stravy“, je tedy nutné konstatovat, že smysl ust. § 5d odst. 3 zákona č. 40/1999 Sb. byl naplněn, soud k této námitce žalobce uvádí, že tak jak ji žalobce prezentuje v žalobě, nebyla v jeho odvolání uvedena, a proto se s ní žalovaný nemohl tedy zabývat.

Pokud pak žalobce poukazoval na zjevnou nepřiměřenost mezi správním deliktem a sankcí za něj uloženou a tvrdil, že jednou z okolností, ke které je nutné přihlížet při stanovení trestu je počet spáchaných deliktů a že napadené rozhodnutí tuto námitku přehlíží, soud uvádí, že takto žalobce námitku v odvolání neformuloval. Tam poukazoval pouze na zjevnou nepřiměřenost mezi správním deliktem a sankcí za něj uloženou.

S poukazem na shora uvedené důvody Městský soud v Praze zrušil napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) a c) s.ř.s. a to jednak pro jeho nepřezkoumatelnost z nedostatku důvodů a jednak pro podstatné porušení ustanovení o řízení. V souladu s ust. § 78 odst. 4 s.ř.s. soud současně vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. V dalším řízení je správní orgán vázán právním názorem vysloveným soudem v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věta první s.ř.s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení. Náklady řízení představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč a náklady právního zastoupení žalobce advokátem ve výši 9.922,- Kč, což tvoří 2 úkony právní služby po 2.100,- Kč dle § 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., 1 úkon právní služby po 3.100,- Kč dle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. g) vyhlášky č. 177/1996 Sb. a 3 režijní paušály po 300,- Kč dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. vč. částky 1.722,- Kč odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s.ř.s.). Náklady řízení tedy činí celkem 11.922,- Kč, jak je ve výroku rozsudku uvedeno.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 20. listopadu 2014

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Marcela Brabcová